

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА

- 2 Реч уредника
- 3 Еколошки дан
- 4–5 Дан жена
- 6 Велики успех драмске секције
- 7 Лични доживљај једног учесника
- 8 Успеси на ликовном конкурсy
- 9 Дигитална недеља
- 10–11 Ромео и Јулија
- 12–13 Опраштање матураната
- 14–15 Спорт
- 16 Најуспешније ученице генерације 2018/2022

Драги гимназијалци,

Невероватно је уопште и замислити коликом необуздивом брзином најлепше доба наших живота лети пред нама. Школска година на самом је измаку и отпоздравља нас истим јарким зрацима сунца којима нас је у септембру и угостила; рецимо само, да ови зраци за неке не представљају најрадоснији знак. Матуранти се растају, и иза себе остављају четири године најдинамичнијих дешавања. Својим сузама, растајући се од школе, пријатеља и гимназијалских дана, ипак само пуне реку своје блиставости и драгоцености, не дозвољавају да се свака сјајна сузица претвори у кап кише и полије сунашца млађих гимназијалаца. Док су се четвртаци припремали за тестове од животног значаја, ни прва, друга и трећа година нису седеле скрштених руку: организујући представе, тематске недеље, обележавајући Дан језика и Дан очувања планете Земље, постижући значајне спортске успехе, упорно су сијали топлином талента и креативности те тако и сушили сузе чежње за оним што одлази.

Наша школа, у школској 2021/2022, доказала је да врви потенцијалима; одржаваћемо их, неговати и испољавати, а ја могу обећати да ће сваки следећи „Гимназијалац“ адекватно подржати и испратити и најмизернији траг успеха остављен стопама нас, ученика гимназије „Никола Тесла“!

Удружење „Српски савез“ – савез Срба

Уредница: Јана Шошић, 10/б

„Гимназијалац“ лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти, школска година 2021/2022. број 3.;

Уредник: Јана Шошић

Редакција: Тијана Мајданчић, Наталија Томић,
Ива Тодоровић, Димитрије Петровић,
Матија Перишић

Технички уредник: Зоран Меселџија

Фотографије: Владо Марковић

Дизајн и обрада слика: Иван Топаи

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Лектура: Драгана Меселџија

За издавача: др Јованка Ластих, директор

Издавање је помогло Министарство људских ресурса

ЕКОЛОШКИ ДАН

Поводом радне суботе, 26. марта 2022. године, ученици 10.а и 10.б разреда Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, заједно са својим разредним старешинама професорком Оливером Младеновић Мунишић и професором Лазаром Которчевићем, упутили су се у Ловру како би сакупљали отпад на обали Дунава. Полазак је био након доручка, у раним јутарњим часовима. Путовали смо са три школска минибуса и након сат времена вожње, доброг расположења, слушања музике, стигли смо на одредиште. Пре свега, посетили смо манастир Српски Ковин, један од два манастира у Будимској епархији Српске православне цркве и чули кратке историјске чињенице о њему.

После тога, добили смо рукавице, џакове и распоредивши се у три групе, кренули смо дуж обале. Било је ту отпада различитих врста и материјала који се тешко и дуго разграђују у природи, или се никада ни не разграде.

Сав тај отпад донео је Дунав, велика светска река, која протиче кроз мноштво држава и великих градова. Својим повлачењем, Дунав је оставио приказ који смо затекли.

Поражавајућа је чињеница да је природа заиста толико оптерећена, односно загађена и да је то био само један њен мали делић. Зато смо ми били ту да тимским радом помогнемо природи, без које и сами знамо да не можемо.

Цео овај процес није био нимало досадан. Напротив! Било је много шале, смеха, музике и уз то све прелеп поглед на реку, уз сунце и лепо време. Посао смо завршили након неколико сати напорног рада који нам је створио осећај испуњености, јер смо учинили једно значајно и добро дело.

Уследио је ручак и мали предах, после чега смо кренули назад у Будимпешту. Успут, стали смо да посетимо други манастир Будимске епархије Српске православне цркве, манастир Грабовац. Доласком у Будимпешту, наша „мисија” је завршена и успешно обављена, као и циљ подизања еколошке свести. Ову успешну еколошку акцију финансијски је потпомогла Влада Мађарске.

Тијана Мајданџић, 10.б

Жена није моћна; она је моћ. Моћ коју тако олако занемарујемо и готово потискујемо у себи несвесни да смо истом моћи сви даривани. Не само жене, већ и привидно јачи пол, који своју јачину и крепкост доби од мајке.

Жена је моћ, и све што из ње произиђе, моћно је. Живот, кажу непроцењив, зачет је из женског тела, најсветлије формације овог, и претпостављам сваког другог нама имагинарног света. Но, очито је да не добију сви оно што одиста заслужују, и да је читава сврха живота борба за оно чега смо свесни да заслужујемо. У тој борби, жене непрекидно доказују своју занемарену позицију у природи, друштву, култури и свим другим аспектима. Борећи се откада је света и века, постепено добијајући битке за сопствени статус, избориле су се за мноштво ставки, укључујући и читав дан посвећен слављу свих тих успеха. Слављу непоновљиве нежности, али и снаге, љубави и интелекта који свака жена брижно негује у колевци личности.

Уважавање жене током сваког 8. марта глобално је прихваћено и распрострањено све од кутака на улицама где се продају пажљиво декорисани цветови, до крајње озбиљних установа где се женски допринос скоро па церемонијално обележава. У широком спектру места и начина на који човечанство прославља Дан жена, нашла се и српска гимназија Никола Тесла у Будимпешти, која је ове године превазишла сва очекивања, којих, за почетак није ни било.

Девојке су, ни не претпостављајући шта им се спрема, у уторак 8. марта, заузеле школске клупе, спремне за примање честитки и симболичних поклона, пак свакако не и за оно што их је током 7. часа дочекало у школској свечаној сали, аули.

Већ током првих часова, обавештење за предстојећи програм орило се ходницима и жељно ишчекивало. У том неизмерном ишчекивању и формирању различитих теорија о томе како би изненађење могло изгледати, шест часова протекло је брзо и у веселом маниру.

Окупивши се испред ауле, женски део колектива школе и све гимназијалке је дочекала топла добродошлица групе од 18 момака, ученика гимназије, од 9. до 11. разреда. Елегантно обучени у црно с јаркоцрвеним срцима закаченим о кошуље, блиставим осмесима с ентузијазмом који је снажно допринио амбијенту, момци су извели сјајну приредбу.

Концепт исте био је очаравајућ - испуњен музиком, умилним, љубавним рецитацијама, комичним тачкама и наравно, громогласним аплаузом.

Говорили су стихове Антића, Дучића, Шантића, Радовића, Сергеја Трифуновића и многих других. Уз пратњу гитаре коју је свирао Марко Симић, Урош Тишма је свирајући клавир отпевао песме „Девојко мала“, „Што те нема“ и „Да ли си сањала“.... Програм су, кроз глуму, водили Димитрије Дракулић, Петар Рађеновић и Бојан Мишљеновић. Пред сам крај, Марко Тишма, у Италији проглашен виртуозом у својој категорији, одсвирао је на клавиру Ноктурно од Шопена. Осим њих, на сцени су се појавили и стихове говорили Петар Анђелић, Димитрије Петровић, Матија Кнежевић, Урош Мерњик, Павле Мацановић, Давид Васић, Милош Вујовић, Урош Панџић, Никола Маравић, Вукан Мандић, Алекса Тршић и Матија Перишић. За техничку подршку био је задужен Иван Топаи. Био је то колаж рецитовања, глуме и певања. Овај програм је осмишљен на иницијативу Бачке самоуправе на челу са професорима Грациом Брусњаи и Лазаром Которчевићем, програм су реализовали дечаци из Текелијанума, а са њима је у оквиру Књижевног клуба дома, радила и припремила их професорка Драгана Меселџија.

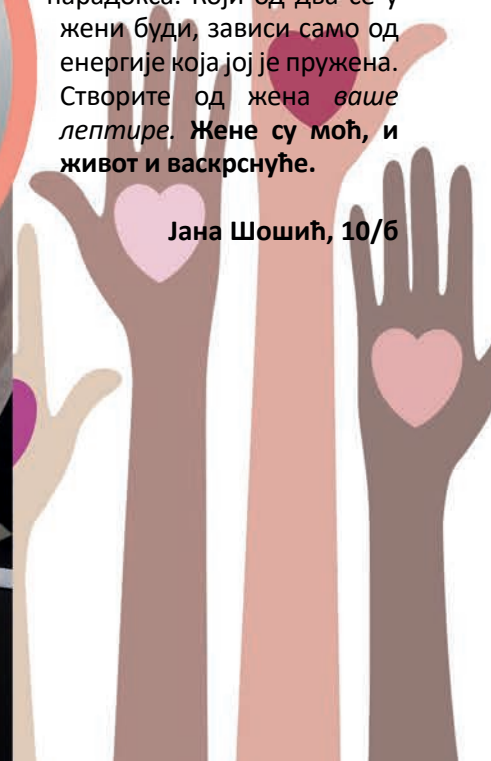
Забавили смо се на најприкладнији могући начин - одајући почаст момцима што су поносно устали за све даме у свом животу и исте учинили да се осећају важним и вољеним колико заправо јесу, и славећи комплексност, савршеност, и љупкост жене, смејући се и разнежено певушећи баладе одсвиране на клавиру с пратњом акустичне гитаре.

По завршетку, учесници представе су ученицама и професоркама поделили картице на којима је исписано пар лепих речи и честитан Дан жена.

Упркос називу који 8. март носи, треба бити свестан да сваки дан подједнако припада свима, те се тако и треба опходити. Врло је застрашујуће говорити да женама припада свега 24 часа од више од осам хиљада које једна година садржи. Нађимо разлог за лепе гестове и у монотonoј свакодневници, и променимо свет у место које за срећу не тражи разлог, већ га само ствара. Чувајте жене, баке, девојке, сестре; оне су извор живота и бескрајне љубави; као што рекох, **оне су моћ.**

Оне су **извор**. Оне стварају, и не дозвољавају да то ико сруши. Оне су ваш *лептир*, и ваша *змија*, и све између та два парадокса. Који од два се у жени буди, зависи само од енергије која јој је пружена. Створите од жена *ваше лептире*. **Жене су моћ, и живот и васкрснуће.**

Јана Шошић, 10/6

Велики успех драмске секције Српске гимназије „Никола Тесла“

Представа „Док нас смрт не растави“ рађена је по мотивима романа Драгомира Дујмова „Раскршће“ у режији Зорице Јурковић Ембер. Представу коју је припремила драмска секција Српског образовног центра „Никола Тесла“ у сарадњи са Српским позориштем у Мађарској први пут је одиграна 28. фебруара 2022. године на значајној сцени Српског позоришта у Мађарској.

Представа је играна са великим узбуђењем и на Фестивалу националних мањина у Мађарској под називом JELEN/LÉT у Националном позоришту у Будимпешти.

Представа говори о једном мање познатом историјском догађају који се одиграо у селу Сантову. Прича се заснива на забрањеној љубави између Анице и Родољуба, која се на крају априла месеца 1929. године завршава трагично због различите верске припадности двоје заљубљених: Аница је била католикиња, док је Родољуб био православан.

Наиме, деведесетих година 19. века међу становницима Сантова, јавља се верски покрет спреман да се одупре подухвату новог жупника Јаноша Баторија који игноришући жеље Сантовчана спроводи мисе на мађарском, а не на њиховом матерњем, шокачком језику, вршивши тако мађаризацију месног становништва.

Ову представу због пандемије корона вируса припремале су чак три поделе драмске секције, самим тим, узбуђење је било веће, јер су у публици седели бивши глумци који су првобитно били предодређени за играње појединих улога.

Припреме су се одржавале у просторијама Српске гимназије „Никола Тесла“. На пробама је био заступљен веома добар, али помало и напоран тимски рад, колективно размишљање о сваком лику појединачно. У консултацијама са режисерком свако од глумаца извукао је своју нит лика ког игра.

Као један од глумаца, поносим се својим радом, а такође и радом екипе са којом сам провео незаборавне тренутке и још једном учврстио љубав према драмској уметности!

Димитрије Петровић, 10/б

Лични доживљај једног учесника

Смех, зној, забава, труд, адреналин – све ме то подсећа на нашу драмску секцију.

Колективна жеља за побољшањем је оно што је учинило представу реалистичнијом, као и ефектнијом. Колико год били различити, као екипа смо јако добро сарађивали, допуњавали се.

Као што напоменух, смех је нешто што је испуњавало сваку нашу пробу. Смехом смо створили драмску секцију таквом каква јесте данас: динамична и узбудљива, пуна позитивне енергије. Интерне шале које су тада створене ће се, дакако, дуго памтити.

Да није било страха и треме, овај пројекат не би сијао, као што сија. Пре представе смо се сви подржавали и говорили да ће представа да буде савршена, иако нам је срце бубњало у грудима. Смиривали смо једни друге, а због велике количине времена које смо проводили заједно могу слободно рећи да смо почели и да се дубље осећамо, повезујемо и да јасније схватамо једни друге.

Излазак на сцену, док рефлектори светле, стотину очију те посматра, адреналин се претвара у твој једини покретач, јесте незабораван и непоновљив осећај у ком стрепиш, а истовремено и уживаш.

И замислите, на крају динамичног ролеркостера пуног успона и падова, чека вас аплауз. Лица задовољна, фасцинирана.

Да ли је вредело? Мислим да не морам да одговорим на постављено питање.

Матија Перишић, 10/6

УСПЕСИ НА ЛИКОВНОМ КОНКУРСУ

Имати, и пажљиво одгајати своје страсти непроцењив је квалитет. Сви га у себи имамо, а до личног избора је, хоћемо ли га испољити и на који начин. Дозволити материјализму да нас однесе несрећним стазама новца, на којима за исти радимо безвољно и несамозадовољно, све је чешћа појава поремећеног система вредности данашњег света. Једна сам од бораца за идеју омладине о остварењу снова, какви год они били. Илузије о калупу успеха скривеног у економији, статистици, политици и другим професионалним путевима још увек ме нису обузеле, и свим бићем борим се да тако никада не буде. Волим уметност, сваким делом свог сањарског срца. Она воли мене, јер доноси ми успехе, и отвара стазе среће, ишаране најфинијим акрилом, на најmekшим платненим стазама; као ка Озу, тумарам стазом поплочаном националним наградама из области уметности.

Ученици Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, у новембру су послали своје радове на конкурс расписан од стране Народносног педагошког и образовног центра, при Канцеларији за образовање. Било је пријављено преко 700 дечјих радова, чији су аутори припадници десет народности. Пак, и поред велике конкуренције, петоро деце из наше школе вратило се из свечане сале Беле куће – административног простора Мађарског парламента, са свечаности одржане 23. маја, са блиставим дипломама и још блиставијим осмесима. Ученике су припремале професорка Анита Шухајда и учитељица Јасмина Латас.

На свечаности додела диплома говорили су Миклош Шолтес, државни секретар за народности и односе са верским заједницама, Ерика Кишне Колеш, словеначки портпарол у Мађарском парламенту и Шандор Брашои, в. д. председника Канцеларије за образовање. Поред осталих, свечаности су присуствовали и Љубомир Алексов, представник Срба у Мађарском парламенту и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској. Награђено је троје деце из Српске основне школе „Никола Тесла”, и три гимназијалке: Иванов Ангелики и Ивана Бодор са специјалним похвалама, и ја, Јана Шошић, са првим местом у четвртој категорији, намењеној ђацима средњошколског узраста. Овај успех убрајам у један од својих највећих; у деветом разреду, почаствована сам још једном наградом додељеном од стране Министарства правде, другим местом на државном такмичењу из ликовне културе сличног карактера.

Складно својим амбицијама, до краја средње школе хитаћу ка оним што моја уметност заслужује - успеху и адекватној уважености. Затим, у даљим студијама применићу све што ми су ми залагања оваквог типа подарила.

Верујем у истинску љубав у свим погледима; она нас једина води срећном животу. С том неисквареном љубављу, ка чему год она била гајена, у себи будимо веру, да нас управо она може извести до звезда. Моја необуздива љубав ка уметности и чину стварања у пољима књижевности, филма и сликарства, нежно ми шапуће: „Успећеш”! И хоћу, јер знам, љубав ка четкици, нацртаће ми ту чувену шарену стазу.

Јана Шошић, 10/6

ДИГИТАЛНА НЕДЕЉА

Успешно одржана Дигитална недеља на Тргу ружа

Дигитална недеља у Српској основној школи и гимназији „Никола Тесла” у Будимпешти донела је са собом доста уложеног труда, превише снаге и много живаца, како за организаторе, тако и за гимназијалце.

Гимназијалци су за задатак имали да направе презентације с интересантним садржајем, који ће нас заинтересовати, који ће нам држати концентрацију, а за крај нешто ћемо и научити. Сви задаци су били на тему дигиталне едукације и сналажења на интернету.

Поред презентација, задатак је био и прављење плаката за дигиталну недељу, на сликовит, креативан и уникатан начин. Ти плакати током целе недеље стајали су окачени на огласној табли школе и красили ходнике. Док су гимназијалци пред собом имали за задатак прављење презентације и одржавање предавања исте презентације, основци су пак имали други задатак, а то је управо цртање плаката.

Организатори су заједно с нама сагледали све од идеја, које су се мењале сваког минута, па све до краја говорили су нам шта да поправимо - добили смо предлоге, друге варијанте, како би исход био одличан.

Поделили су нас у тимове, па смо заједничким снагама морали да направимо уникатну презентацију, која ће оставити добар утисак на слушаоце. За израду презентација имали смо око две недеље. После две недеље дошао је дан када смо ступили на сцену. Наша мала бина била је школска библиотека. Ученици су улазили један по један, а ми који смо презентовали чули смо само откуцаје срца. Трема нас је прогонила, али ипак смо једва чекали да почнемо и да покажемо шта смо урадили.

Прозивали су нас по реду. Једва чекаш моменат да те прозову, али те онда обузме и страх, пењеш се на бину, гледаш испред себе, охрабрујеш се успут, али на крају, публика ти увек пружи подршку.

Организатори, који су се залагали за ову недељу и све време били наша подршка били су наши професори математике: Марина Ремели, Драгана Васић и Јулија Младеновић.

Наравно, увек постоје и они најбољи учесници који се истичу својим залагањем. Они су били награђени дипломама, урученим од стране професорке Марине Ремели.

Ива Тодоровић, 10/6

„Пет Ромео, и пет Јулија!”, реченица је која је олако, спонтано и љупко започела један од најлепших пројеката спроведених у протеклој години. Сјајна идеја професорке енглеског, Људмиле Кукурузар, подстакла је ученике одељења 10/6 да смело прихвате задатак учења „шекспировског енглеског”, усвоје есенцијално умеће из драмских уметности и саосећају са непоновљивим ликовима Ромео и Јулије, великана Вилијама Шекспира.

Суштина читаве приредбе била је подстрек на тимски рад, стицање искуства у јавним наступима и способност адекватног изражавања на енглеском језику; уз све то, неизоставна је и моћ позитиве коју стварајући уметност међусобно делимо. Одржањем ове представе, први пут у просторијама Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти одржан је програм на енглеском језику, по оригиналној скрипти Вилијама Шекспира. Но, ни иновације нису изостале; промена трагичног краја уз скрипту допуњавану заједничким идејама, више од два тумача улога протагониста, приредба је доживела крунисање уникатним венцем креативности групе од 12 ученика са професорком Људмилом Кукурузар на челу.

Наиме, концепт је био следећи: четири главне сцене великог драмског остварења тумачило је осам ученика. Четири сцене почеле су сценом на балу, где се Ромео и Јулија упознају (тумачили: Јана Шошић и Иван Топаи), те се наставиле сценом на чувеном балкону (тумачили: Марина Катанић и Никола Ташков), сценом прве брачне ноћи (тумачили: Тијана Мајданцић и Матија Перишић), и завршила се сценом са гробнице (тумачили: Сара Остојић и Петар Кустудић). Већ у последњој сцени, Ромео и Јулија понели су се оптимистичније и нису

окончали своје животе, како оригинал налаже. На опште изненађење публике, након призора гробнице гледали су и призор срећне породице одраслих Ромео и Јулије и њихове деце (тумачили: Настасја Илијевски, Милан Грунчић и Сара Павловић). Цео програм водила је Марија Ковјанић која је публику својом нарацијом водила кроз актове осталих учесника.

РОМЕО И ЈУЛИЈА

I defy you, stars.

William Shakespeare, Romeo and Juliet

Реакција публике и задовољство на професоркином лицу указивали су нам на успешно обављен задатак и добро искоришћене часове припреме. Недељама пре самог догађаја, глумачка екипа се с професорком окупљала у свечаној сали током нултог часа. Сама премијера одржана је 13. априла 2022. у школској аули.

Чинило се лудо; сам покушај да тако млади изнесемо тежину Шекспирове приче, да научимо комплексне скрипте и засенимо публику. Но, „ако ти у памћењу није остала ни најмања лудост на коју те навела љубав, никад ниси волео“, каже Шекспир. А нас је управо љубав натерала на смелост; љубав ка уметности, језику и она коју гајимо једни према другима.

Јана Шошић, 10/6

ОПРАШТАЊЕ

Опраштање матураната у Српској гимназији „Никола Тесла”

У животу средњошколаца свечано опраштање јесте један од најлепших доживљаја који им остаје у трајном сећању.

Ове године је ова свечаност од великог значаја у Српској гимназији „Никола Тесла” приређена 7. маја са почетком у 14 часова. Захваљујући труду 11. разреда и њихових разредних старешина Весне Бабић Седлачек, Алена Нађа и Драгане Васић, школска зграда тога дана је замирисала свеже кошеном травом и сва је била окићена разнобојним цвећем.

Предвођени својим разредним старешинама Миланом Дујмовом (12/а разред), Изабелом Данко (12/б разред) и Ериком Котхенц (12/ц разред) матуранти су на звуке пригодних песама „Збогом школо наша” и „Гаудеамус игитур” последњи пут посетили професорску зборницу и прошетали ходником наше Српске гимназије на Тргу ружа.

Захљујући пријатном времену свечаност је приређена на школском дворишту. Својим присуством ову манифестацију је улепшала и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској. После интонирања српске и мађарске химне започео је свечани програм. Водитељи су као и приликом „Предаје пантљика” били Лена Ембер и Страхиња Зекановић. Ђаци 11. разреда су за опраштање матураната припремили и увежбали леп програм. Говор једанаестака прочитале су Бранка Ћосић и Наталија Томић.

Опроштајну беседу матураната одржали су Данка Реновица, Маша Сврдлин и Тамара Пап. Овај пут издвајамо део говора на српском језику: „Ове четири године провели смо мислећи да је гимназија авантура без краја, јер се тако све време и осећамо. Али сада, док стојим овде и посматрам вас, све на окупу, схватам да смо се занели. Завршава се! Ово је истина коју морамо да прихватимо, желели ми то или не. Данас се поздрављамо са свим оним стварима које су нам познате и одлазимо из места у којем нам је било угодно. Настављамо даље. (...) Желим да се захвалим директорки др Јованки Ластић, њеним заменицама и професорима на подареном знању, искуству и неизмерној подршци. (...)”

Многи од нас ће постати лекари, инжењери, адвокати, судије... али једно је сигурно – сви ћемо бити добри људи.”

По устаљеној традицији представници генерације 2018-2022 - Милена Прчић, Вукашин Ђинђић и Сергеј Цабо на школску тробојку привезали су свилену траку са натписом „Збогом школо наша...” и годинама гимназијског школовања у Будимпешти.

Затим је директорка др Јованка Ластаћ одржала своју кратку беседу желећи матурантима много среће и успеха у даљем школовању на факултетима. Након тога, директорка је уручила поклон-књиге и дипломе. На основу гласања наставничког већа титула „Ђак генерације” припала је Ани Марчетић. Она је том приликом преузела и поклон школе са дипломом. Тамари Пап је додељена титула „Ђак проминент”, поклон јој је уручила председница Вера Пејић Сутор.

„Грамату Никола Тесла”, посебну награду директорке др Јованке Ластаћ добила је Мирјана Ђурић.

За најбољег спортисту ове генерације проглашена је Наташа Улемек.

Општу похвалу наставничког већа за добро учење, примерно владање и ангажовање у ванчасовним и ваншколским активностима добили су Јована Секулић, Адријана Бркљач, Срна Азировић, Ева Балаша, Маша Сврдлин, Данка Реновица, Софија Чубриловић и Матија Хегедиш. За добро учење, примерно владање и за учешће у школским ванчасовним и спортским активностима похваљени су Сара Самоковлија, Марија Јовановић, Нина Николић, Татјана Миловић, Анђела Топић, Дуња Миодраг, Сара Поповић, Сергеј Цабо, Лена Татић, Анастасија Хајчунк, Ања Рецовић, Тамара Терзић.

Похвалу за 12-годишње школовање у нашој школи добиле су Зора Јеленчић, Енола Тришић и Анђела Вукмир.

Затим је директорка др Јованка Ластаћ уручила захвалнице свим оним матурантима који су учествовали у ванчасовним спортским, хорским, културним и другим активностима.

На крају свечаности матуранти су пустили своје балоне са исписаним жељама у нади да ће им се испунити сви снови.

СПОРТ

Почетком марта, одбојкашице и фудбалери наше школе, добили су позив да учествују у првом Спортском викенду националних мањина у градићу Szarvas наомак Békéscsabe. С обзиром да је овакав турнир организован први пут, касно смо сазнали да свака школа треба да представи своју мањину неком тачком, али смо ипак, кроз шалу и смех, дан раније припремили адекватан наступ и приказали нас у најбољем светлу. Четвртог марта, после тренинга обе екипе, запутили смо се ка одредишту. Након што смо се раскомотили у смештају, на ред је дошло престављање школа и упознавање екипа. Почетак такмичарског дела, био је у суботу. Следећег дана, одбојкашице и фудбалери одмерили су снаге са спортистима из хрватских, словачких, немачких и румунских школа са територије целе Мађарске. Женска екипа, као прва у групи, и екипа без иједног пораза, пласирала се у финале. Хрватска школа, побеђена је са великом разликом, а наше одбојкашице освојиле су златну медаљу. Дечаци су нажалост, изгубили у финалу против немачких фудбалера, а током целог меча, њихове другарице су их бодриле са трибина и ватрено навијале.

Још једном, наша школа показала је изванредан такмичарски и тимски дух, да се држимо заједно кад је најтеже и да смо увек ту једни за друге. Након доделе медаља, прославили смо уз музику и игру. На овом турниру стекли смо много пријатеља других националности и створили успомене за цео живот.

Наталија Зуковић, 11/ц

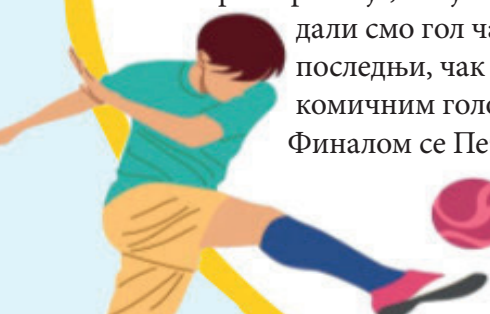
Петар Рађеновић ученик је 11. разреда и изванредан фудбалер са великим амбицијама. Отпочео је наш разговор сумирањем првог дана турнира и његовог фасцинантног отварања крунисаног духом српства који дарежљиво преносимо, чак и противницима.

“Након вечере, по доласку у смештај, организовано је отварање, на ком се свака национална мањина уникатно представила, показала шта је њима својствено”, рекао је Петар. Ово искуство описује као незаборавно и весело: “Било је лудо, и прелепо! Показали смо им наше коло, и веома им се допало”, каже.

“Играли смо утакмице у две сале, и свака од утакмица трајале је по 40 минута. Наш капитен био је Сергеј Цабо, а највише голова дали смо Патрик Урач и ја; обојица по девет”, говори Петар. У полуфиналу, дали смо гол чак у 15. секунди! Димитрије Дракулић је последњи, чак 8. гол полуфинала, запечатио сјајним и комичним голом главом”, он издваја.

Финалом се Петар и не поноси нарочито, ипак, поносан је на свој тим и тренера, јер сваки пораз подстрек је за нове победе!

Јана Шошић, 10/б

Велики успех наших гимназијалаца на Ђачкој олимпијади

Дејан Младеновић, професор физичког васпитања и спорта, а такође и виши кошаркашки тренер у Српској гимназији „Никола Тесла” у Будимпешти већ више година постиже завидне и лепе успехе са кошаркашким екипама наше школе. Овом приликом питамо га о учешћу и резултатима на Ђачкој олимпијади одржаној у Кечкемету.

Како сте успели чак две екипе да изведете на Ђачку олимпијаду? Шта је претходило томе?

Била ми је част и задовољство истовремено припремати кошаркашку екипу девојака и момака наше Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти и то из више разлога. Две године је већ прошло од како сам добио прилику да се искусим у раду и са женском екипом. Тако сам могао истовремено да упоредим напредак и присвајање научених елемената обе кошаркашке екипе. Из тога сам успео да извучим разне интересантне закључке, а самим тим имао сам прилику да обогатим своје знање и искуство још више и брже. На моју срећу ради се о талентованој деци наше школе која су се изборила за место у кошаркашкој секцији. Екипу девојака сам преузео и из разлога што се бивши тренер Немања Томашевић морао одселити и обуставити рад са њима, а ја сам драге воље преузео још један додатни изазов. Што се тиче тренинга ускладили смо одговарајуће термине, тако ни једна екипа није испаштала у смислу пропуштања тренинга и такмичења. Успевали смо у пуном капацитету и фонду тренинга да реализујемо целу школску годину, штавише, било је и додатних индивидуалних и тимских активности.

На самом такмичењу и завршном државном турниру у Кечкемету, имали смо ту срећу да нас је послужио добар жреб и сатнице одигравања утакмица, па се само једна утакмица подударала. Помоћни тренер Иван Станковић из Бечеја овом приликом посебно је допутовао и био нам је на располагању као испомоћ баш због тих могућих преклапања утакмица. Разлог што смо се управо за њега одлучили јесте тај што је он био део нас и упознао се са нашим радом на припремама у Бечеју, које су се одржале прошле године у септембру месецу, и на томе му се и овом приликом захваљујемо...

Д. Д.

НАЈУСПЕШНИЈЕ УЧЕНИЦЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ 2018-2022

Ана Марчетић, 12/ц – Ђак генерације

Веома сам поносна на своје вршњаке и пријатеље, као и на целу нашу заједницу. И поред тога што ми је овај завршетак тежак и емотиван, посебно сам била срећна када сам сазнала да сам ја ђак генерације. За то могу да захвалим највише својој школи која ми је помогла да још више развијам свој таленат и своја интересовања.

Искористила сам све могућности које ми је она пружила, што бих препоручила свим будућим генерацијама. Можда нећу успети све да поменем, али желела бих још једном да се захвалим директорки др Јованки Ластих и целој управи Српске школе. Такође бих се захвалила својој разредној Ерики Котхенц и свим професорима у гимназији и у ђачком дому.

Тамара Пап, 12/а – Ђак проминент

Мој главни мотив је био изабрати гимназију, у којој ћу имати прилику да негујем оба језика својих родитеља, мађарски и српски. Веома брзо сам стекла нове пријатеље како у школи, тако и у дому. Увек сам се трудила да помогнем својим школским друговима, и то не само у учењу већ и у свакодневном животу. Често сам била преводилац у разним ситуацијама. Укључила сам се у рад Ђачке самоуправе Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти која нас је усмерила да будемо одговорни, да самостално остварујемо неке наше идеје. Четири године сам била члан и фото секције школе где је моја креативност долазила до пуног изражаја.

Мени је посебно драго што сам ове године освојила престижно признање „Ђак проминент“. Ова награда ми пуно значи, пре свега она је признање за мој рад и труд, и част ми је да сам добила управо ја ову награду од Самоуправе Срба у Мађарској. Српска гимназија „Никола Тесла” у Будимпешти научила нас је да стварамо реалну слику будућности, да постављамо циљеве, како бисмо исте остварили.

Мирјана Ђурић, 12/б – Грамата Никола Тесла

Гледано из моје перспективе, рад је пут ка сваком успеху. Уколико посматрам своја постигнућа током школовања у Српској гимназији „Никола Тесла” у Будимпешти, могу одговорно да тврдим да су рад и упорност довели до резултата. Наравно, битна је и комуникација са професорима као и њихова подршка. Ја сам имала несебичну подршку свих својих професора, као и саме директорке др Јованке Ластих. Сматрам да од подршке креће највећа мотивација.

Након успешне матуре и доделе „Граamate Никола Тесла”, посебне награде директорке др Јованке Ластих, сматрам да сам извукла свој максимум.